

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3CoE/191/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615204193
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615204193.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Vladimíra Sučika, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený JUDr. Martinom Máčajom, so sídlom Advokátskej kancelárie F., T. XX a spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, o vymoženie 78,73 Eur s príslušenstvom, ktoré exekučné konanie je vedené pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom Exekútorského úradu F., A. XX, pod sp.zn. EX 21975/15, v konaní o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1Er/2069/2015-13 z 9.7.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1Er/2069/2015-13 z 9.7.2015 potvrdzuje.

Povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením č.k. 1Er/2069/2015-13 z 9.7.2015 exekučné konanie zastavil. Účastníkom náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil poukazujúc na ustanovenie § 251 ods. 4, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha vykonania exekúcie na základe toho istého exekučného titulu a voči tomu istému povinnému ako v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp.zn. 3Er/10/2009, a to dokonca opakovane (aj v konaní vedenom pod sp.zn. 6Er/1468/2014, kde tamojší súd uznesením č.k. 6Er/1468/2014-7 z 25.9.2014, právoplatným a vykonateľným 30.12.2014, exekučné konanie zastavil z dôvodu prekážky rozhodnutej veci). Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 3Er/10/2009-15 zo 16.3.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoE/20/2011 z 27.1.2011 bola predmetná exekúcia zastavená z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok priznáva zákonom nedovolené plnenie. Z uvedeného vyplýva, že v exekučnom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o neprípustnosti vedenia exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, ktorá skutočnosť zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej s následkom zastavenia exekučného konania.

3. Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas, prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie oprávnený. Podanie svojho odvolania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 O.s.p. a § 221 O.s.p. v podstate tým, že

- súd rozhodol na rámec zverenej právomoci,
- súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa jeho názoru uvedených pochybení sa exekučný súd dopustil tým, že

a) bez zákonného oprávnenia (nad rámec zverenej právomoci podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku) rozhodol uznesením o zastavení exekučného konania,

b) v exekučnej veci uplatnil zásadu *res iudicata*, nakoľko v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie túto zásadu aplikovať.

Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie oprávneného je svojim obsahom úplne identické s odvolaniami, ktoré oprávnený podáva v desiatkach iných exekučných konaní a na základe ktorých len konajúci senát krajského súdu preskúmaval viacero rozhodnutí exekučných súdov vydaných na rovnakom skutkovom základe a právnom posúdení (napr. uznesenia sp.zn. 3CoE/195/2015, 3CoE/4/2016, 3CoE/6/2016, 3CoE/7/2016, 3CoE/8/2016), odvolací súd nepovažoval za účelné ani hospodárne opätovne citovať (resp. robiť rešerš) opakovaných odvolacích argumentov oprávneného, ktoré sú pre zainteresovaných (oprávneného i súdy prvej a druhej inštancie) už notorietou.

4. Povinná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

6. Odvolací súd po preskúmaní obsahu a predmetu odvolania dospel k záveru, že použitá argumentácia oprávneného v podanom odvolaní je totožná s jeho argumentáciou, ktorú použil a používa v desiatkach predošlých odvolaní, ktorými odvolateľ primárne atakuje právne závery exekučných súdov vo vzťahu k aplikácii zásady *res iudicata* v exekučnom konaní, kde prekážka veci právoplatne rozhodnutej je neodstrániteľnou podmienkou konania, ktorej (ne) existenciou sa exekučný súd zaoberá ešte pred preskúmaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Uvedenými odvolacími námietkami ako i ďalšími sa odvolací súd podrobne zaoberal v predchádzajúcom období. Z dôvodu totožnosti tak v osobe odvolateľa, ako aj totožnosti v použitej právnej argumentácii a v skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov exekučných súdov (vrátane tohto) aj v prípadoch predošlých, odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že odvolateľovi sú známe dôvody nevyhovenia odvolaniam v obdobných prípadoch (teda potvrdzovania rozhodnutí exekučných súdov ako vecne správnych) a ustálený právny názor tunajšieho odvolacieho súdu (konajúceho senátu) na danú problematiku sa nezmenil, nie je potrebné opätovne uvádzať tie isté dôvody potvrdenia rozhodnutia exekučného súdu o zastavení exekučného konania, aké už boli uvádzané pri predchádzajúcich prejednávaniach odvolaní oprávneného a preskúmaní obdobných rozhodnutí exekučných súdov pôsobiacich v obvode tunajšieho súdu. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením svojich predchádzajúcich rozhodnutí (a odkazuje na právnu argumentáciu v nich obsiahnutú - napr. 3CoE/195/2015, 3CoE/4/2016, 3CoE/6/2016, 3CoE/7/2016, 3CoE/8/2016), ktorými boli potvrdené rozhodnutia exekučných súdov v obdobných prípadoch. Odvolací súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené závery a preto v podrobnostiach odkazuje na svoje predchádzajúce (vyššie označené rozhodnutia) a právnu argumentáciu v nich obsiahnutú. Len v stručnosti odvolací súd sumarizuje tento záver, ktorý rezultuje takmer zo všetkých jeho rozhodnutí vydaných v analogických prejednávaných prípadoch:

7. Primárnym základom záveru okresného súdu vedúcim k zastaveniu exekučného konania je prekážka veci právoplatne rozhodnutej ako neodstrániteľnej prekážky konania, t.j. takej, ktorej náprava nie je možná ani po výzve súdu. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté (v exekučnom konaní uznesením o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo uznesením o zastavení exekúcie), bola znovu prejednávaná. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. o zastavení exekúcie z dôvodu, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je formálne a materiálne vykonateľný, už prekážku *res iudicata* zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd, exekučný súd nevynímajúc, skúma procesné podmienky z úradnej povinnosti (*ex offio*) hneď od začatia konania, k čomu ho vedie aj dôvod hospodárnosti konania, pretože od výsledku tohto skúmania závisí ďalší postup v konaní. Týmto spôsobom postupuje exekučný súd ešte pred preskúmaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Pri zistení neodstrániteľnej podmienky konania, bez prístúpenia k postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného

poriadku, nemôže exekučný súd postupovať inak, než konanie zastaviť. Nejedná sa teda o svojvôľu a už vôbec nie o prekročenie právomoci exekučného súdu, ale o postup v súlade so zákonom.

8. Vylúčenie aplikácie zásady *res iudicata* v exekučnom konaní, ktorý prezentuje sám odvolateľ, by znamenal, že súd by donekonečna mal rozhodovať o žiadostiach súdnych exekútorov na vykonanie exekúcie na základe identického exekučného titulu predkladaného oprávneným, hoci už predtým právoplatne rozhodol o zastavení exekúcie, resp. zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Odvolaciemu súdu vôbec nie je zrejmé aký iný výsledok na základe toho istého exekučného titulu, ktorý bol v predchádzajúcom konaní vyhodnotený ako nespôsobilý exekučný titul (pričom túto nespôsobilosť nie je možné nijako odstrániť) oprávnený v tomto exekučnom konaní očakával. Oprávnený sa pritom vo viacerých prípadoch domáha vykonania exekúcie na základe identického exekučného titulu už po tretí krát, t.j. po tom, ako prekážka právoplatne rozhodnutej veci bola vo vzťahu k danému exekučnému titulu judikovaná. V konaní oprávneného potom nemožno vidieť žiadnu snahu o účelnú a skutočnú ochranu jeho základných práv. Vystáva preto otázka, čo je skutočným motívom jeho konania.

9. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu povinnej nepriznal. Odvolateľ - oprávnený nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu povinná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, resp. jej ani žiadne nevznikli (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

P o u č e n i e:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)